Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26564
Copyright: Admont, Benediktinerstift

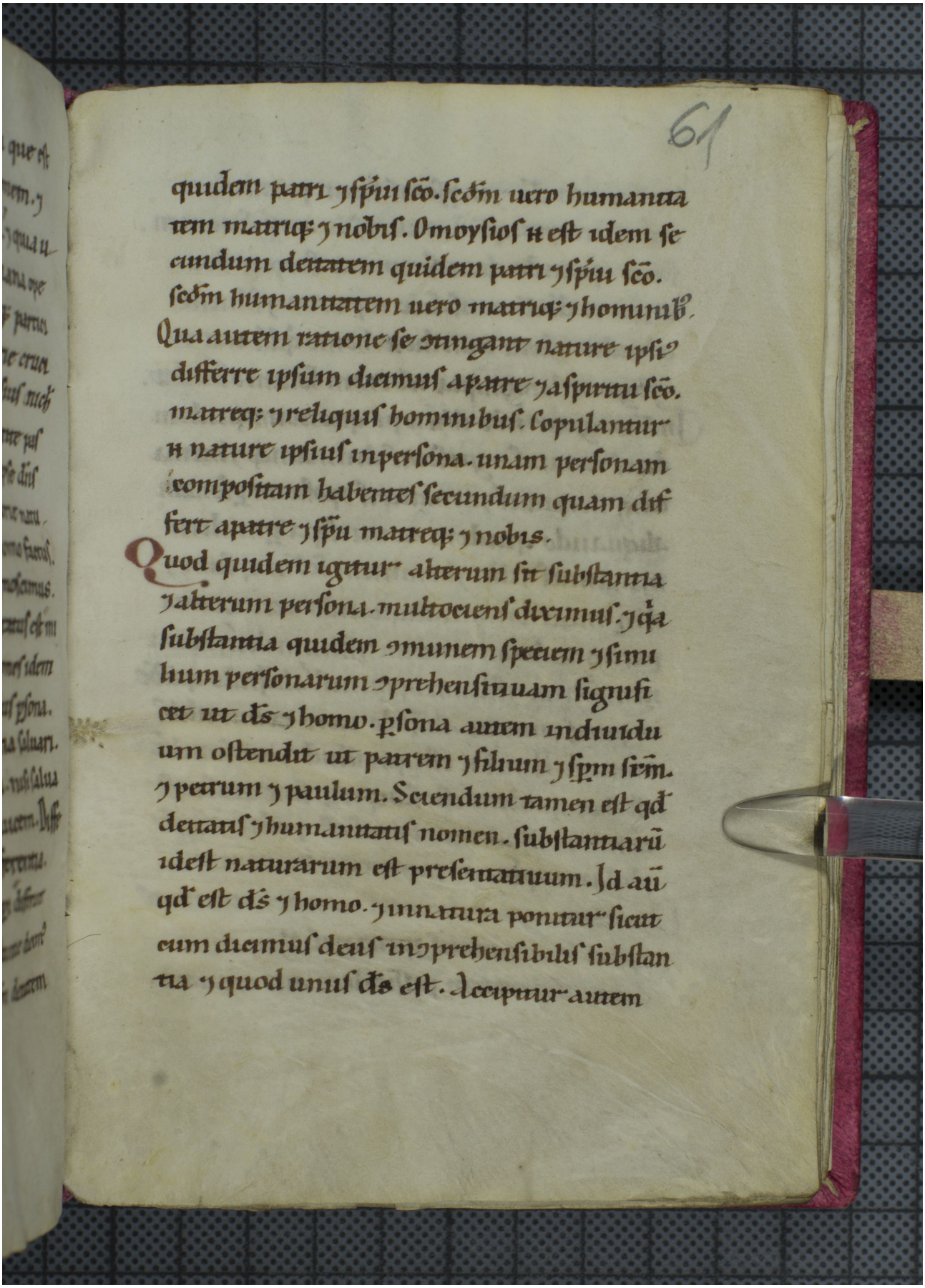

61

quidem patri ⁊ spiu sco. secm uero humanita
tem matriq; ⁊ nobis. Omoysios it est idem se
cundum deitatem quidem patri ⁊ spiu sco.
secm humanitatem uero matriq; ⁊ hominib.
Qua autem ratione se iungant nature ipsi
differre ipsum dicimus a patre ⁊ a spiritu sco.
matreq; ⁊ reliquis hominibus. Copulantur
it nature ipsius in persona. unam personam
compositam habentes secundum quam dif
fert a patre ⁊ spu matreq; ⁊ nobis.
Quod quidem igitur alterum sit substantia
⁊ alterum persona. multociens diximus. ⁊ qa
substantia quidem ⁊ munem speciem ⁊ simi
lium personarum ⁊ prehensiuam significat
ut ds ⁊ homo. psona autem indiuidu
um ostendit ut patrem ⁊ filium ⁊ spm sem.
⁊ petrum ⁊ paulum. Sciendum tamen est qd
deitatis ⁊ humanitatis nomen. substantiarū
idest naturarum est presentatiuum. Id au
qd est ds ⁊ homo. ⁊ in natura ponitur sicut
cum dicimus deus in ⁊ prehensibilis substan
tia ⁊ quod unus ds est. Accipitur autem